

ного въ раны те юше по много, въ темницы те най много, и въ смерти те много пѣти.

24 Отъ Иудей те петъ пѣти по четыридесать (раны) безъ една приахъ.

25 Три пѣти вѣиенъ выдохъ съ тоаги, еднашъ съ каменѣ ме побиваха, три пѣти се потопа корабляло съ мене: (цѣлъ) день и (цѣла) ношь стоахъ въ дѣлабочина та (морска).

26 Много пѣти пѣтешествовахъ, (пострадахъ) вѣды въ рѣки, вѣды отъ разбойницы, вѣды отъ сродницы, вѣды отъ тѣзычницы, вѣды въ градове те, вѣды въ пѣстыни те, вѣды въ море то, вѣды помеждѣ лажливи те кратѣа.

27 (Тѣрпелъ самъ) трѣдъ и невола, въ неспаванѣа много пѣти, въ гладъ и въ жажда, въ постъ много пѣти, въ зима и въ голота.

28 Оувѣнь вѣшны те (вѣды, ката день самъ швиколенъ отъ людѣе, и грыжамсе за сичкн те церкви).

29 Кой е коленъ, та не коледвамъ и азъ (съ него); кой се согласнава, та се не распалювамъ и азъ (за него отъ ревность).

30 Яко тревѣва да се хвалимъ, ше да се похвалимъ (за оныа работы, конто самъ сотворилъ) съ моа та немощь.

31 Богъ и Отецъ на Господа нашегѣ Исуса Христа знае, кой-

то е благословенъ во вѣки защо не лажемъ.

32 Въ Дамаскъ (шпредѣленнью) народоначалникъ отъ Яреала цара вардеше градъ Дамаскъ, понеже искаше да ме хване.

33 И въ кошница ме спѣстиха по стѣна та презъ единъ прозорецъ, и (така) избѣгнахъ отъ ржце те мѣ.

ГЛАВА 12.

ВОИСТИННО не ме ползѣва да се похвалимъ: защото ше да доидемъ въ видѣнѣа и откровенѣа Господни.

2 Знамъ челоувѣка во Христа който, предъ четыринадесать години быде грабнатъ до трето то него (съ тѣло то ли, не знамъ: или безъ тѣло то, не знамъ: Богъ знае).

3 И знамъ защо тоа челоувѣкъ (а съ тѣло то ли, или безъ тѣло то, не знамъ, това Богъ знае).

4 Грабнатъ е былъ въ рай, и чѣлъ е неизреченны дѣмы, конто не е възможно да изговори челоувѣкъ.

5 За таковъ челоувѣкъ ше да се похвалимъ: а за себе не шемъ да се похвалимъ, самъ за мон те немощи.

6 И ако быхъ поискалъ да се похвалимъ, не быхъ былъ безъзменъ: защото истинна ше да речемъ: но вардимсе да не бы помыслилъ нѣкой за мене повече